

Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie

Vlaamse Regering
Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid
Afdeling Kanselarij

Boudewijnlaan 30, bus 20
1000 Brussel

tel. secretariaat: 02/553.57.03
fax secretariaat: 02/553.57.02
e-mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer : OVB/2012/63

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek van ■■■ d.d. 29 maart 2012, gericht aan de Vlaamse overheid, afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie Oost-Vlaanderen, waarbij werd verzocht om een afschrift te verlenen van het dossier naar aanleiding van een klacht ivm. taalovertreddingen tegen de onderneming ■■■;

Gelet op de beslissing van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie Oost-Vlaanderen d.d. 18 april 2012 waarbij een afschrift van het gevraagde dossier werd geweigerd.

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 24 april 2012 tegen de voormelde weigeringsbeslissing van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie Oost-Vlaanderen;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 25 april 2012;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Overwegende dat de in beroep aangevochten beslissing dateert van 18 april 2012; dat in deze beslissing de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep werden vermeld;

Overwegende dat het beroepschrift werd ingediend bij de beroepsinstantie per mail van 24 april 2012; dat het beroepschrift werd geregistreerd op 25 april 2012;

Overwegende dat daaruit volgt dat het beroep volgens artikel 22 van het decreet van 26 maart 2004 tijdig is ingediend;

Overwegende dat het beroepsschrift dd. 24 april 2012 dan ook als ontvankelijk wordt beschouwd;

Wat de gegrondheid betreft:

Overwegende dat in overeenstemming met artikel 7, tweede lid van het decreet van 26 maart 2004 het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts kan geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingsgronden, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 15 van het decreet van 26 maart 2004;

Overwegende dat ■■■ met zijn oorspronkelijk verzoek een afschrift had gevraagd van het dossier naar aanleiding van een klacht ivm. taalovertradingen tegen de onderneming ■■■;

Overwegende dat voormeld openbaarheidsverzoek werd afgewezen, verwijzende naar de toepassing van artikel 13, 4° van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004;

Overwegende dat artikel 13, 4° van het decreet van 26 maart 2004 een instantie verplicht een aanvraag tot openbaarmaking af te wijzen als het gaat om bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering werden opgesteld; dat deze bepaling een absolute uitzonderingsgrond formuleert; dat de vaststelling dat de openbaarmaking afbreuk doet aan het belang dat door de uitzonderingsgrond wordt beschermd, volstaat om de aanvraag af te wijzen, zonder dat het belang van de openbaarheid daartegen kan worden ingebracht;

Overwegende dat de decreetgever met de uitzonderingsgrond bepaald in artikel 13, 4° het goede verloop van het strafonderzoek en de rechten van verdediging heeft willen vrijwaren; dat deze uitzonderingsgrond aldus moet worden toegepast als het vrijgeven van de gevraagde bestuursdocumenten schade toebrengt aan het opsporen en vervolgen van strafbare feiten of de rechten van verdediging in het gedrang brengt;

Overwegende evenwel dat voormelde uitzonderingsgrond enkel maar van toepassing is voor zover het bestuursdocumenten betreft die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld;

Overwegende dat uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat in het dossier, waarvan verzoeker in casu een afschrift heeft gevraagd, een Pro Justitia zit alsook een onderzoeksverslag; dat dit onderzoeksverslag gelijkaardige elementen bevat als de Pro Justitia, maar de onderzoeksdaten worden er meer gedetailleerd in beschreven;

Overwegende dat de Pro Justitia ontegensprekelijk een document is dat uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie wordt opgesteld; dat dit document werd opgesteld door de Inspectie WSE, nadat uit de opvolgingsonderzoeken was gebleken dat de betrokken onderneming (■■■) een inbreuk had

gepleegd tegen het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het taalgebruik voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de onderneming;

Overwegende dat die Pro Justitia werd overgemaakt aan het Arbeidsauditoraat van het gerechtelijk arrondissement waar de inbreuk is gepleegd; dat, aangezien de vastgestelde inbreuk strafbaar is gesteld door artikel 12 van voormeld decreet van 19 juli 1973, we hier in casu te maken hebben met een strafdossier; dat de arbeidsauditeur kan beslissen om te vervolgen voor de correctionele rechtbank of een minnelijke schikking aan te bieden, maar ook kan seponeren; dat in dit laatste geval de cel administratieve geldboeten nog steeds kan beslissen tot het opleggen van een boete; dat de vastgestelde inbreuken dus het principe van het tweesporenstelsel volgen, met andere woorden een systeem waarbij bij een inbreuk ofwel een strafrechtelijke vervolging plaatsvindt, ofwel bij gebrek aan strafvervolging, een administratieve geldboete kan worden opgelegd binnen bepaalde minimum- en maximumgrenzen;

Overwegende dat het van het allergrootste belang is dat in elk stadium van deze procedure de rechten van de verdediging worden gerespecteerd en dat de overtreder de mogelijkheid moet krijgen om zijn verweermiddelen in te dienen;

Overwegende dat uit het voorgaande dan ook moet worden afgeleid dat de Pro Justitia ontegensprekelijk uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werd opgesteld; dat de beroepsinstantie dan ook van mening is dat de uitzonderingsgrond van artikel 13, 4° van het openbaarheidsdecreet in casu terecht werd ingeroepen ten aanzien van dit document;

Overwegende dat de situatie enigszins anders ligt wat betreft het onderzoeksverslag dat werd opgesteld door de inspectie WSE en eveneens voorkomt in het strafrechtelijk dossier; dat dit verslag niet uitsluitend ten behoeve van de strafvordering werd opgesteld, zodat hiervoor de toepassing van artikel 13, 4° van het openbaarheidsdecreet niet kan worden ingeroepen;

Overwegende echter dat eveneens moet nagegaan worden of artikel 6, §1, 5° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur in casu dient ingeroepen te worden; dat deze bepaling voorziet dat een verzoek om openbaarmaking kan afgewezen worden als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van strafbare feiten;

Overwegende dat onder voormelde federale uitzonderingsgrond die bestuursdocumenten vallen die niet uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, maar die eventueel wel in een opsporingsonderzoek worden gebruikt; dat er in dat geval een belangenafweging dient te gebeuren tegenover het belang van de openbaarheid van het desbetreffende document;

Overwegende dat uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat het door de Inspectie WSE opgestelde onderzoeksverslag zeer zeker deel uitmaakt van het globale strafdossier; dat de beroepsinstantie de mening is toegedaan dat het belang van de openbaarheid in casu niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of mogelijke vervolging van strafbare feiten; dat niemand kan voorzien wat de arbeidsauditeur in casu zal beslissen, namelijk al dan niet vervolgen voor de vastgestelde inbreuk; dat de rechten van verdediging in casu moeten gevrijwaard worden en dat met toepassing van artikel 6, §1, 5°

van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur de openbaarmaking van het onderzoeksverslag moet geweigerd worden;

Overwegende dat, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, het ingestelde beroep dan ook als ongegrond moet worden beschouwd;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 24 april 2012 tegen de weigeringsbeslissing van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie Oost-Vlaanderen wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 22 mei 2012

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter